

den kun taler om erhvervsliv, er det jo ikke til at høre forskel på, om det er i det nordiske samarbejde, Beneluxsamarbejdet, nogle asiatiske lande, der samarbejder eller alt muligt andet, for alle regioner rundt om i verden vil jo tale om, at deres erhvervsliv skal brandes, at de skal gøre noget for at stå stærkt. Det, som kan være med til at sikre, at vi klarer os rigtig godt, og at vi kan være med til også at løfte andre steder i verden, er, hvis vi tager velfærden, demokratiet og ligheden med, fordi det er noget af det, der i høj grad har været med til at gøre, at vi i dag står så stærkt, og som jeg tror på også vil kunne gøre, at vi kommer til at stå stærkt fremover.

Det er derfor, at vi fra vores gruppe har været så optaget af, at vi skal videre med mærkning, og noget af det, der har været en succes i forhold til at få miljøet så højt på dagsordenen, skal vi nu have udvidet til, at vi også skal have arbejdsmiljø og menneskers forhold højt på dagsordenen. Det tror jeg er afgørende at man også får med på sessionen, og at det lykkes at få en udredning om, hvordan vi kan gøre det.

Så er jeg selvfølgelig enig med hr. Allan Niebuhr i, at om det skal være det ene eller det andet mærke, er jo det, vi skal have en udredning om. Jeg synes så, det er lidt sjovt, at vi jo startede med fra vores gruppe at foreslå, at det skulle være et selvstændigt mærke.

Kl. 11.59

Så fik vi at vide, at det ikke nyttede med alle de mange forskellige mærker. Nu siger vi, at så må man udrede, om man kan udvide svanemærket. Vi får svaret fra hr. Allan Niebuhr om, at det ikke nytter at bruge svanemærket, at vi skal have et andet mærke. Det må vi have en udredning om, hvorvidt det er det ene eller det andet mærke. Jeg synes, det er rigtig dejligt, at hr. Allan Niebuhr vil være med til at sikre, at vi får en udredning om, hvordan vi gør det bedst muligt: Er det svanemærket? Er det et selvstændigt mærke? Hvordan kan vi sikre, at vi får et system, så man kan have tillid til det mærke, der så er?

Så er der et område, som jeg har arbejdet en del med. Det er hele spørgsmålet om menneskehandel, som der jo heldigvis er mange i Nordisk Råd der har sat højt på dagsordenen, og som vi i flere år har arbejdet meget med. Som vi kan se af redegørelsen og af det arbejde, der faktisk foregår, har det givet det resultat, at der nu er stor fokus på det sociale aspekt, ikke kun på det politimæssige samarbejde, som selvfølgelig er vigtigt, men også på, hvad vi gør for at fjerne års-

gerne til, at nogle bliver handlet; hvad vi gør for at sikre, at de unge i de baltiske lande, som er dem, vi samarbejder mest med, og i Nordvestrusland har andre muligheder; hvad vi gør for at sikre, at de får noget viden om det.

Jeg tror, at noget af det, der også kan være med til at ændre ved årsagen til, at der er nogen, der efterspørger, at der er nogen kvinder, de kan have sex med, er, at vi har sagt til hotellerne, at vi vil være sikre på, at de har retningslinjer for, at de overholder lovgivningen.

Det synes jeg er noget af det, der har været med til at give debat, det tror jeg er noget af det, der kan være med til at ændre folks holdning. Og derfor undrer det mig meget, at Nordisk Ministerråd fuldstændig afviser det og overhovedet ikke vil være med til, at vi skal stille krav til hotellerne. Jeg kan ikke forstå, at Nordisk Ministerråd ikke kan finde ud af at stille krav. Når både Folketinget og Nordisk Råd kan finde ud af det, så burde Ministerrådet også være i stand til det, ellers er jeg sikker på, at Folketinget og Nordisk Råd er leveringsdygtige med nogle forklaringer på, hvordan man gør det. Så jeg håber meget, at man vil ændre på det.

Så er der spørgsmålet om de selvstyrende lande, som vi også har været inde på. Jeg mener, det er afgørende for vores troværdighed, at vi får ændret den beslutning, der ligger i Ålandsdokumentet, at vi får sagt meget, meget klart, at vi i de nordiske lande ikke kan leve med at vedtage, at vi nu har en praksis, der er i strid med den traktat, vi har indgået. Det er glidebanen til en bananrepublik, det er glidebanen til, at man åbner for, at også andre lande rundt om i verden kan sige: Jamen når de nordiske lande ikke engang overholder deres egen grundtraktat, som de er enige om og ønsker skal fungere på en anden måde – de kunne sagtens ændre den, hvis de ville – hvorfor skal vi så andre steder i verden overholde vores love og traktater? Jeg mener, det er nedbrydende for troværdigheden for de nordiske lande, hvis ikke man får ændret det her punkt. Jeg håber, når man ændrer Helsingforsaftalen, at man så giver de selvstyrende lande den fulde selvstændighed, som de har ønsket i forhold til samarbejdet, og at det går så langt, som Færøerne har søgt om – det er så en anden sag. Men man må i hvert fald lave de ændringer, som man ønsker, på lovlig vis og ikke gøre det i modstrid med traktaten.

Så mener jeg, som også flere andre har været inde på, at det er helt afgørende at gøre noget ved grænsehindringer, hvis vi fortsat skal have